

عنوان مقاله:

انعطاف پذیری در فضای آموزشی مدارس: رویکردها و چالش ها در دوره پسا کرونا

محل انتشار:

اولین کنفرانس عمران، شهرسازی، معماری و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زینب مقدس - دانشجوی دکتری، گروه معماری، دانشگاه علوم و تحقیقات واحد تهران

خسرو دانشجو - استادیار گروه معماری، دانشکده هنر، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

آموزش و پرورش موثرترین نهاد اعتلای فرهنگ و جامعه و همچنین مولد نیروی انسانی و توسعه پایدار در کشورهاست. امروزه در تحقیقات مرتبط با طراحی فضاهای آموزشی، آموزش از طریق فضا و محیط مورد بررسی قرار گرفته است. محیط آموزشی می بایست به طور پیوسته خود را با تغییرات دنیای امروز هماهنگ سازد. سوالی که در زمان حاضر مطرح است این است که آموزش در فضای فیزیکی مدارس در دوره پسا کرونا چه تغییری خواهد کرد؟ در معماری مدارس با توجه به تحولات آموزشی و نیازهای روحی و جسمی دانش آموزان با راهکار انعطاف پذیری می توان به تحولات در همه عرصه ها پاسخ داد. مدرسه انعطاف پذیر باید بتواند در برابر تغییرات دوره های آموزشی و زمانی پاسخگوی نیازهای کاربران باشد و با تجربه و مداخلات کاربران مطابقت پیدا کند. هدف از این پژوهش که از نوع کیفی بوده و در آن روش توصیفی تحلیل محتوا و مبتنی بر منابع اسنادی استفاده شده، توجه به مقتضیات معماری فضاهای آموزشی امروزی نظیر استفاده از پیش ساختگی در طراحی فضای آموزشی انعطاف پذیر و به انطباق آن مبلمان مدولار و در واقع طراحی معماری فضا می باشد که این امر می تواند در بهینه سازی، سرعت بالا در ساخت، صرفه جویی در منابع و رسیدن به طراحی پایدار معماری تاثیر به سزایی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری، مدارس، پیش ساختگی، کووید-۱۹، مدولار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406566>

